

Ms 5110/46

A belügyminiszter által előterjesztett rendelettervezettel
nemben került, s elűldték a minisztertanács aláírására
ismét más tisztségen (Höring, Uvász B. Bries J. Uventurj ei?)

A minisztertanács elfogadására
belügyminiszter
hatalmas ellenérvekkel
de végül a
hivatalos javaslatot
fogadta el.
A belügyminiszter
szempontját az volt
ellenben a
tanács (vélhetően)
széles jama
nóbeli díjjal)
de azóta el-
bírultak
eljárni, sőt
még nem
hagyják senkinek
széles jama
(vélhetően!)
és mégis
jama
egyetlen dol-
fontan a
két kommunis-
tista belügy-
miniszterrel
és azóta
nyilván
D.J.

Emlékirat

a magyarországi németység kitelepítésével kapcsolatos helyzetről.

A magyarországi németység kitelepítésével kapcsolatos
tervek jelenlegi /1945. december 15/ állása a lehető legnagyobb
mértékben aggodalomra ad okot tekintetben, hogy az egész akció
részleteiben minden ellentéző szándék ellenére a tavalyi zsidó
deportálásokra emlékeztető akcióvá fog fajulni. Azok a momentu-
mok, melyek ezt valószínűvé teszik, a következők:

1. Végtelenül súlyos és következményében katasztró-
fális a minisztertanács elé szánt rendelettervezetnek az a ren-
delkezése, mely szerint kitelepítésre kerülnek azok is, akik
az 1941. évi népszámlálásnál magukat magyar nemzetiségűnek, ~~de~~ ^{de}
magukat német anyanyelvűnek vallották. Köztudomásu, hogy 1941-
ben a magyarországi német külpolitikai és Volksbund-terror ideje
alatt német anyanyelvű embernek magát magyar nemzetiségűnek val-
lani komoly és bátor cselekedet és a magyarság melletti határozott
szinvallás volt. Azok ugyanis, akik a magyar ellenpropaganda
hatása alatt számitásból nem vallották magukat német nemzetisé-
gűeknek, a biztonság kedvéért rendszerint magyar anyanyelvűek-
nek is vallották magukat, míg azok, akik magukat német anyanyel-
vűnek, de magyar nemzetiségűnek vallották, túlnyomó többsé-
gükben a való tényeknek és valóságos érzelmeiknek megfelelő tisz-
tességes állásfoglalást tettek és ezzel sokkal nagyobb mértékben
kitették magukat a Volksbund terrorjának, mint azok, akik német
anyanyelvűket letagadták. Ebből indult ki a magyar belügyi
kormányzat már ez év szeptemberében is, mikor a Szövetséges El-
lenőrző Bizottságnak adott válaszában a kitelepítendőek keretét
a német nemzetiségűekben jelölte meg és a kitelepíthetők száját
ezek számánál /303.000/ valamivel kisebb számban jelölte meg.

A német anyanyelvűek bevonása azzal a következmény-
nyel fog járni, hogy

a./ ezeknek a részéről, akik joggal úgy érzik, hogy

a németiséggel nem voltak szolidárisak - még ha ennek valami kiemelkedő tevékenységgel bizonyítékát nem is adták - a kitelepítéssel szemben sejtal nagyobb ellenállás fog mutatkozni. Ez gyakorlatilag erre fog vezetni, hogy olyan bujkálási és okirathamisítási apparátus alakul majd ki, amelyeket csak a tavalyi méretekkal lehet mérni és amelyekben nem ^{csak} aljas és megvesztegetett svábbujtatók, hanem teljesen önzetlen emberi vagy magyar érzéstől vezetett emberek is részt fognak venni. Nem cél, hogy Magyarország másodszor is erről tegye magát nevezetessé, hogy karácsony előestéjén hozza ki egy öngyilkossági hullánot kiváltó jogszabályt! Ezzel kapcsolatban a kormányzat kénytelen lesz pontosan ugyanazt az undorító és embertelen sajátátmoszférát teremteni, amely a múlt esztendő jellemezte, s ennek során igen egyszerűen érthető emberi reakciókat kénytelen lesz sötét gázokként beállítani. A bujkálásokkal kapcsolatban az embervadásztnak, a zsarolásnak és az erkölcsi eldurvulásnak ugyanazok a jelenségei fognak megjelenni, mint most másfél esztendője a zsidókkal kapcsolatban.

b./ a második következmény az, hogy ha a későbbiek során a kitelepítési akció bármilyen okból megakad, akkor az lesz a helyzet, hogy az első transzportokkal kiszállítottunk egy csónó magát magyar nemzetiségűnek vallott embert, ugyanakkor mikor a megakadást folytán esztag volksbundisták tömegei fognak itt maradni.

c./ végül a harmadik, nemzeteti szempontból legsúlyosabb következmény az lesz, hogy mindaz, ami Magyarországon a németekkel szemben történik, precedensül és mintául fog szolgálni a csehszlovákiai magyarok kivételére nézve. A legnagyobb mértékben súlyosnak és elkiismeretlennek találom azt az időelőtti beállítást, hogy a prágai tárgyalások megakadása folytán úgy is esedékes a csehszlovákiai magyarok kitelepítése, tehát mi sem tehetünk okosabbat, minthogy igyekezzünk nekik minél nagyobb mértékben helyet csinálni. A potsdami határozatok bizo-

nyosan nem ok nélkül szorították a kitelepítést a németekre, s amíg ugyanolyan rendelkezés a magyarokra nézve nem történik addig teljességgel felesleges és meg nem bocsátható ilyen mértékben elébe menni és könnyebbéget szerezni azoknak, akik a csehszlovákiai magyarokkal kapcsolatban katasztrófiális terveket készítenek elő. Bárminnyire is vallanak bizonyos jelek arra, hogy a csehszlovákoknak ezt az akcióját a Szövetséges Ellenőrző Bizottság részéről ha nem is támogatják, de legalább is bizonyos fokig szabadjára engedik, mi a magunk részéről nem mondhatunk le arról, hogy igyekeztünk megakadályozni olyan fait accompli-t, mely már a békeszerződések megkötése előtt kárunkra teremt végleges helyzetet.

Mindezeknek a megfontolásoknak az alapján a legkevésbé az, ha a kitelepítési rendeletben a kitelepítendőik körét a pillanatban a német nemzetiségűekre vagy ami még jobb lenne, a volksbundistákra korlátoznák, mert ha ezekből kifogyunk, akkor később még mindig előrelépni lehet szélesebb kategóriák bevonását. A kitelepítés során el ne felejtjük belevonni, azokat a jugoszláviai németeket, akikkel hónapok óta labdázunk határtól határig a legkülönbözőbb hatóságok.

2. Másodszorban fel kell hívnom a figyelmet a rendelet nyilvánvalóan szándékos tulzott egyszerűségének a veszélyeire. Aki ismeri a zsidó törvényekkel és rendeletekkel kapcsolatban kialakult konkrét helyzeteket, az tudja, hogy e téren merov jogszabályok emberek és családok kettéfűrészelésére és a legszörnyűbb egyéni helyzetekre vezethetnek. Ezen csak egy a jelenleginél részletesebben kidolgozott rendelet segíthet, melyet olyanok, akik az egykori zsidó rendelkezések következményeit ismerik, igen hamar el tudnak készíteni. A jelen emlékirat végén csatolok egy ilyen tervezetet, mely - a nemzetiségi alap elfogadása mellett - szembevet azzal, hogy:

a/ rendelkezni kell a gyermekek, nevelt és örökbe fogadott gyermekekre vonatkozóan is,

b/ Az egyetlen gyermekénél lakó felmenőt akkor sem szabad attól elszakítani, ha netalán 65 évvel fiatalabb,

c/ az özvegy, elvált vagy különélő szülőt nem szabad kitelepíteni, ha vegyes házasságából származó gyermekével él együtt; képzeljük egy nemzet nemzetiségű özvegyasszonyt, aki magyar nevű és nemzetiségű gyermekeivel él együtt!

d/ valamilyen szervet meg kell bízni a kitelepülési kötelezettség elbírálásával és itt feltétlenül kell egyfoku jogorvoslatot engedni.

3. A harmadik súlyos és a legnagyobb mértékben nyugtalanító momentum a közlekedési eszközök elégtelenségének, karhatalmunk hiányosságainak és a súlyos téli időnek az együtt-hatása. A legnagyobb mértékben tévedés azt hinni, hogy a zsidó deportáltakat szállító vagonok pusztán ezért váltak halál-vagonokká, mert azt néhány szadista így határozta. Ezek szadisták nélkül is halálvagonokká váltak egyszerűen azért, mert néhány hiányos ítélőképességű és hiányos szervezőképességű ember fejébe vette, hogy rövid úton megszakadítja Magyarországot a zsidóktól és ezt az elhatározását a nyilvánvaló ténybeli akadályok ellenére is forszírozottan keresztül vitte. Ma ~~meg akarom állítani a Népszózat adatait.~~ Ebben a pereben, amikor a kitelepítendő svábok összetételése megkezdődik, ezek önmagukat ^{elutál} és a maguk kenyerét megkeresni tudó emberekből a közre szoruló emberekké válnak és minden egyes öl fa vagy liter tej, ami részükre juttatódik, azonnal beállítható az éhezé és fázó magyar milliókkal való összehasonlításba, minak a következménye az lesz, hogy hiába t szünek oda orvosokat és ápoló nőket, mert a kitaláló részükre csak szűkös ellátási és valószínűleg teljességgel elégtelen fűtési viszonyokat tudunk majd biztosítani. Ha ehhez hozzávesszük azt, hogy szerelvény csak a berlini szövetségközi tanács engedélyével indulhat majd el, de ettől függetlenül is közlekedési viszonyainknak a tavalyihoz képest többszörös leromlása folytán ezer és egy lehetősége van a fennakadásra, akkor minden tudatos szadizmus nélkül is a legkönyebben elénk rajzolódik az újabb halálvagonoknak a képe, amelyekből majd megfagyott embereket és a hiányos táplálkozás folytán elpusztult gyermekeket fognak az osztrákok vagy az amerikaiak kiszedni, amit azután senki sem fog elmulasztani annak illusztrálására, hogy a magyarok esupán áldo-

zataikat váltogatják, de lényegileg ugyanazt csinálják. Ezekén a veszélyeken semmiféle jóakarát önmagában nem segíthet, mert közlekedési, közgazdasági és rendészeti szerveztlenségünk ma sokkalta nagyobb, mint másfél évvel ezelőtt volt.

Ennek az óriási veszélynek az elkerülésére csak egyet lehet tenni: tartozkodni mindenféle tulbuzgalomtól, nem vállalni a Szövetséges Ellenőrző Bizottsággal szemben semmiféle olyant, aminek legalább is a kétszeresére nem vagyunk a legteljesebb mértékben felkészülve és minden intézkedésnél újból meg újból kihangsúlyozni azt, hogy a kitelepítést ők rendelték el, ennél fogva gondoskodjanak a megfelelő eszközről és az emberséges lebonyolítás biztosításáról. Nem kell attól félnünk, hogy ezzel kapcsolatban németpártolással fognak megvádolni, mert erre joggal fel lehetjük, hogy semmi körülmények között nem tehetjük ki magunk becsületét még egyszer egy olyan lenoszatlan mocskoknak, mint ami tavaly érte. A tavalyi gyalázat legfőbb tényezői nem a tudatos gazemberek és örültek voltak, hanem azok a lagymatag emberek, akik gyávaságból nem mertek népszerűtlen álláspontot elfoglalni! Ha ezt ma nem merjük, akkor szóban hiába hangoztatjuk az emberséges lebonyolítást!

Mindezeket a szempontokat vagyok bátor a legnagyobb aggodalommal a belügyi kormányzat figyelmébe ajánlani, azzal a hozzáállással, hogy a belügyi kormányzat a maga hatáskörén belül még külön is vigyázzon arra, hogy ha nem akar az egész akció Fekete Péterre lenni, erején felül való dolgot ne vállaljon és amit vállal, az az egész kormányzat akciója legyen, nem pedig egyedül a belügyi kormányzaté.

Budapest, 1945. december 15-én.

Bibi Kovács

1.§.

/1/ Németországba kitelepülni köteles az a magyar állampolgár, aki a volksbundnak tagja volt /vagy: aki a legutolsó népszámlálási összeírás alkalmával magát német nemzetiségűnek vallotta/, valamint vele együttélő német nemzetiségű vagy anyanyelvű házastársa és 20 éven aluli gyermekei.

/2/ A német nemzetiségű vagy anyanyelvű örökbe fogadott és nevelt gyermekek a gyermekükkel egy tekintet alá esnek, ha csak a Németországba való kitelepülésre nem kötelezett szülőjük vagy ^{szülőj} ~~szülőj~~ itthonmaradásukat nem kívánják.

2.§.

Az 1.§. rendelkezése nem vonatkozik

a/ nem német ^{nemzetiségű} anyanyelvű ^{20 éven aluli} szenély együttélő házastársára és kiskorú gyermekeire, valamint a velük - már a jelen rendelet hatálybalépését megelőzően is - közös háztartásban élő felmenőkre /szülők, nagyszülők/, ha azoknak más, Németországba kitelepülésre kötelezett ^{szülőj} ~~lemenők~~ ^{szülőj} ~~nincsenek~~ vagy 65 életévüket 1945. évi december hó 15. napja előtt már betöltötték.

b/ nem német ^{nemzetiségű} anyanyelvű /különélő, elvált, vagy elhalt/ szenély ^{szülőj} ~~házastársára, vagy volt házastársára~~ ha az a házasságból származott ^{szülőj} ~~gyermekkel~~ - ~~már a jelen rendelet hatálybalépését~~ megelőzően is - közös háztartásban él.

3.§.

A nem német anyanyelvűekkel egy tekintet alá esnek, s így rájuk és hozzátartozóikra a 2.§. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni, azokra, akiknek a nyilas uralom, valamint a német megszállás ellen szervezett ellenállási mozgalomban való részvételét vagy ellenállási tevékenységét az Országos Nemzeti Bizottság tanúsítja.

4.§.

A kitelepülési kötelezettség tárgyában első fokon a belügyminiszter vagy az általa erre kijelölt szerv vagy szervek határoznak. E határozat ellen 8 napon belül fellebbezésnek van helye a Kitelepítési Tanácshoz, mely mindig a kitelepítés helyén működik. A kitelepítési Tanács elnökből és két tagból áll, akiket három póttaggal együtt bírói képesítéssel rendelkező személyek közül a belügyminiszter és igazságügyminiszter előterjesztésére a Nemzeti Főtanács nevezi ki.